

Sygn. akt VIII GC 214/13

WYROK

WIMIENIURZECZYPOSPOLITEJPOLSKIEJ

Dnia 2 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Woźniak

Protokolant sekr.sądowy Monika Karczmarzka

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2013 r. na rozprawie

sprawy z powództwa (...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda (...)” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w D. kwotę 156.518,75 zł (stu pięćdziesięciu sześciu tysięcy pięciuset osiemnastu złotych siedemdziesięciu pięciu groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

-37.014,58 zł od dnia 16 września 2012 r.,

-389,45 zł od dnia 24 września 2012 r.,

-1.061,07 zł od dnia 25 września 2012 r.,

-947,10 zł od dnia 29 września 2012 r.,

-650,40 zł od dnia 13 października 2012 r.,

-2.738,68 zł od dnia 14 października 2012 r.,

-57.933 zł od dnia 14 października 2012 r.,

-41.556,49 zł od dnia 29 października 2012 r.,

-3.052,58 zł od dnia 12 listopada 2012 r.,

-10.905,18 zł od dnia 13 listopada 2012 r.,

-270,22 zł od dnia 25 listopada 2012 r.

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 443 zł (jedenaście tysięcy czterysta czterdzieści trzy złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 214/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lutego 2013 roku powódka (...). (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. kwoty 156.518,75 zł wraz z odsetkami od poszczególnych kwot wskazanych w pozwie, jak również o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że strony łączyły stosunki gospodarcze. W okresie od lipca do września 2012 roku pozwana dokonała u powódki szeregu zamówień towarów. Przedmiotem sprzedaży były zawory i łączniki. W związku z dokonanymi zamówieniami zostały wystawione faktury VAT, a do każdej z nich dołączano dokument zamówienia towaru, potwierdzenia złożenia zamówienia, dokument wydania zewnętrznego oraz kwit odbioru/dostawy. Wszystkie dokumenty zostały potwierdzone własnoręcznym podpisem osoby upoważnionej. Należności nie zostały uiszczone w terminie, wobec czego powódka wezwała pozwaną do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 12 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VIII GNC 190/13 Sąd Okręgowy w Szczecinie uwzględnił powództwo oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty złożyła pozwana, zaskarżając nakaz w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, że powódka nie sprostала zgodnie z wymogami art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. wykazania swoich twierdzeń w pozwie. Podniosła, że powódka nie przedstawiła ani jednego dowodu z dokumentów lub osobowych źródeł dowodowych na okoliczność faktu sprzedaży i dostawy pozwanej towarów wymienionych w fakturach. Faktury same w sobie są tylko dowodem żądania zapłaty, nie są treścią umowy i samoistnie nie potwierdzają jej zawarcia. Powódka nie dowodziła również, w jaki sposób strony miały kształtować wzajemne stosunki, jak wyglądały ustalenia dotyczące cen sprzedaży czy też warunki dostawy zamawianych towarów. Wewnętrzna sprzeczność przedłożonych przez powódkę dokumentów potwierdza stanowisko pozwanej, że brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Następnie wskazała, że do niektórych faktur nie były dołączone dokumenty WZ, a na części dokumentów podpisała się osoba nieznana pozwanej, a więc brak było odbioru faktur przez pozwaną. W rezultacie pozwana wskazała, że zaprzecza wprost prawdziwości przedłożonych przez powódkę dokumentów, zamawiania materiałów objętych fakturami u powódki, a także ich odbioru oraz zawierania w przedmiotowym zakresie jakichkolwiek umów z powódką.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...). (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w D. prowadzi działalność min. w zakresie sprzedaży hurtowej artykułów użytku domowego, maszyn, urządzeń i dodatkowego wyposażenia, a także z zakresu handlu detalicznego i produkcji maszyn.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. prowadzi działalność gospodarczą min. z zakresu naprawy i konserwacji maszyn, robót budowlanych, wykonywania instalacji wodno-kanalizacyjnych, cieplnych, gazowych i klimatyzacyjnych.

Strony pozostawały w stałej współpracy gospodarczej, w ramach której pozwana za pośrednictwem upoważnionych przez siebie osób zamawiała u powódki towary. Zamówienia odbywały się drogą elektroniczną i polegały na przesłaniu druku zamówienia z uwzględnieniem cen towarów i ewentualnego rabatu, jak również obejmowały wskazanie miejsca dostawy towarów. Powódka każdorazowo potwierdzała przyjęcie zamówienia, wysyłając dokument przyjęcia zamówienia. Towary były dostarczane na miejsce przeznaczenia, gdzie odbiorca kwitował ich odbiór w dokumentach WZ lub kwitach odbioru. Niekiedy towary na życzenie pozwanej były dostarczane bezpośrednio do jej kontrahentów. W zależności od miejsca dostawy towarów, powódka doliczała niekiedy koszt usługi logistycznej, o czym każdorazowo informowała pozwaną podając wysokość kosztów dostawy, zaś pozwana nigdy nie sprzeciwiała się temu, ani nie

negocjowała stawki. Po wykonaniu dostawy powódka wystawiała fakturę VAT i dostarczała ją pozwanej. Wszystkie dostarczone w ten sposób faktury zostały podpisane i opatrzone pieczętkami pozwanej.

Pozwana nigdy nie zgłaszała powódce, że zamówiony towar nie został dostarczony, jak również, że jest wzywana do zapłaty za towar, którego nie zamawiała.

Częściowo niesporne, a nadto dowód: odpis z KRS – k. 7 – 14, k. 258 – 264, faktury – k.20, k.28, k.34, k.41,k.48, wiadomości mailowe – k. 53, k. 83, zamówienia – k. 65, k. 77

W dniu 16 lipca 2012 roku A. F., działając z upoważnienia spółki (...) sp. z o.o. zamówił u powódki (...). (...) sp. z o.o. towar w postaci zasuw kołnierzowych z klinem. Pracownik powódki M. W. (1) potwierdził przyjęcie zamówienia. W dniu 12 lipca 2012 roku pozwanej dostarczono zamówienie, co potwierdził własnoręcznym podpisem na kwicie dostawy/odbioru A. F.. Ponadto podpisał on dokument WZ, umieszczając na nim informację „towar nieprzeliczony, oryginalnie zapakowany”. Na dokumentach tych przystawiono pieczętkę spółki (...).

W dniu 17 lipca 2012 roku powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 46.014,58 zł tytułem sprzedaży towarów dostarczonych 12 lipca 2012 roku. W fakturze wskazano, że termin płatności przypada na dzień 15 września 2012 roku. Fakturę podpisała M. W. (2) – specjalista ds. finansowych i opatrzyła ją pieczętką pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 20, dokument WZ – k. 21, kwit – k. 22, potwierdzenie zamówienia – k. 23, zamówienie – k. 24, korespondencja mailowa – k. 25 – 27

W dniu 16 lipca 2012 roku A. F. złożył u pozwanej zamówienie numer (...) na zasuwę nożową z napędem (...) oraz przepustnice międzykołnierzowe, wskazując, że zamówienie jest bardzo pilne, oraz podając adres dostawy „K.-L., ul. (...), (...)-(...) G.”. Przyjęcie zamówienia potwierdziła M. K., która wskazała, że wysyłka przepustnicy międzykołnierzowej oraz zasuw nożowych nastąpi 26 lipca 2012 roku, zaś dwa napędy A. wraz z adapterem do drugiej zasuw nożowej zostaną wysłane w ciągu ośmiu tygodni.

Zasuw nożowe oraz przepustnice międzykołnierzowe zostały dostarczone na wskazany w zamówieniu adres i odebrane przez A. P. w imieniu Przedsiębiorstwa Budownictwa (...) spółki jawnej w G. w dniu 27 lipca 2012 roku. Dokument WZ nie został podpisany ani przez zamawiającego ani przez odbiorcę.

Z tytułu wskazanej sprzedaży powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...), opiewającą na kwotę 1061,07 zł z terminem płatności przypadającym na 24 września 2012 roku. Odbiór faktury pokwitowała M. W. (2).

Napędy (...) zostały natomiast dostarczone w dniu 14 września 2012 roku, a ich odbiorów potwierdziła osoba o nazwisku G. posługująca się pieczętką Przedsiębiorstwa Budownictwa (...), spółki jawnej w G.. Z tytułu tej sprzedaży powódka wystawiała pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.905,18 zł z terminem płatności przypadającym na 12 listopada 2012 roku. Przyjęcie faktury zostało pokwitowane nieczytelnym podpisem przez osobę posługującą się pieczętką pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 34,k. 93, dokument WZ – k. 35, k.94 kwit – k. 36, k. 95, potwierdzenie zamówienia – k. 37,k. 96, zamówienie – k. 38, korespondencja mailowa – k. 39 – 40

W dniu 17 lipca 2012 roku P. O. zamówił u pozwanej zawory wyprzedzające uderzenie oraz zawory redukcyjne (zamówienie nr (...)). W uwagach do zamówienia wskazał, że ceny zostały uzgodnione z T. A., a dostawa ma nastąpić na podany w zamówieniu adres w R.. T. A. pełnił wówczas w spółce (...)I.S. Polska funkcję kierownika sprzedaży. Przyjęcie zamówienia potwierdziła A. S. (1). Zamówione towary zostały dostarczone na adres wskazany w zamówieniu, a ich odbiór potwierdził W. C., posługujący się pieczętką odbiorcy. Ta sama osoba podpisała się na dokumencie WZ.

Z tytułu wskazanej sprzedaży powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...), opiewającą na kwotę 57.933 zł z terminem płatności przypadającym na 13 października 2012 roku. Odbiór faktury pokwitowała nieczytelnym podpisem osoba posługująca się pieczętką spółki (...).

Dowód: faktura – k. 69, dokument WZ – k. 70, kwit – k. 71, potwierdzenie zamówienia - k. 72, korespondencja mailowa – k. 73 – 76, zamówienie – k. 77

W dniu 24 lipca 2012 roku zostało dokonane od kolejne zamówienie przez P. O. i obejmowało przepustnice międzykołnierzowe. Przyjęcie zamówienia zostało potwierdzone przez pracownicę powódki M. K., która wskazała jednocześnie, że do zamówienia zostaną doliczone koszty usługi logistycznej w kwocie 52 zł. Pozwana po otrzymaniu powyższej informacji nie zrezygnowała z zamówienia, nie negocjowała również stawki kosztów dostawy. Zamówiony towar został pozwanej dostarczony kurierem (...) do M.. Dokument WZ nie został podpisany przez pozwaną.

W dniu 25 lipca 2012 roku powódka wystawiła pozwanej z tytułu ww. sprzedaży fakturę VAT nr (...) na kwotę 389,45 zł z wyznaczonym terminem płatności na 23 września 2012 roku. Odbiór faktury pokwitowała M. W. (2).

Dowód: faktura VAT – k. 28, dokument WZ – k. 29, list przewozowy – k. 30, potwierdzenie zamówienia – k. 31, zamówienie – k. 32, wiadomość mailowa – k. 33

W dniu 27 lipca 2012 roku A. G. działając jako osoba upoważniona z ramienia pozwanej zamówiła u powódki towar w postaci przepustnic międzykołnierzowych. W zamówieniu numer (...) wskazała, że dostawa ma nastąpić w S.. Przyjęcie zamówienia potwierdziła pracownia powódki M. K., która wskazała, że do zamówienia zostaną doliczone koszty usługi logistycznej w kwocie 100 zł netto. Pozwana po otrzymaniu powyższej informacji nie zrezygnowała z zamówienia, nie negocjowała również stawki kosztów dostawy. Towar został dostarczony na wskazany w zamówieniu adres i został odebrany przez osobę, która podpisała się nazwiskiem (...) oraz przystawiła na kwocie dostawy pieczętkę pozwanej. Ta sama osoba podpisała się na dokumencie WZ.

W dniu 30 lipca 2012 roku powódka wystawiła pozwanej z tytułu ww. sprzedaży fakturę VAT nr (...) na kwotę 947,10 zł z terminem płatności przypadającym na 28 września 2012 roku. Odbiór faktury został pokwitowany nieczytelnym podpisem przez osobę posługującą się pieczętką pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 41, dokument WZ – k. 42, kwit – k. 43, potwierdzenie zamówienia – k. 44, zamówienie – k. 45, korespondencja mailowa – k. 46 – 47

W dniu 7 sierpnia 2012 roku P. O. skierował do powódki dwa zamówienia. Zamówienie numer (...) dotyczyło przepustnic międzykołnierzowych oraz filtrów siatkowych kołnierzowych. W zamówieniu wskazano, że dostawa ma nastąpić w M.. Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), który wskazał, że do zamówienia zostanie doliczony koszty usługi logistycznej w kwocie 100 zł oraz, że dostawa nastąpi do uregulowaniu należności wynikającej z faktury VAT (...)/12.

Drugie zamówienie oznaczone numerem (...) dotyczyło przepustnic międzykołnierzowych. W zamówieniu zawarto prośbę, by dostawa nastąpiła na adres ul. (...), (...)-(...) M., do M. G.. Wysyłając je do powódki P. O. zadeklarował, że zapłata za fakturę VAT nr (...) nastąpi do dnia 13 sierpnia 2012 roku, jak również wskazał, by oba zamówienia zostały dostarczone na adres podany w drugim zamówieniu. Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), który wskazał, że do zamówienia zostanie doliczony koszty usługi logistycznej w kwocie 100 zł oraz, że zamówienie zostanie zrealizowane łącznie z poprzednim zamówieniem. Pozwana nie sprzeciwiła się doliczeniu kosztów usługi logistycznej.

Towary ujęte w ww. zamówieniach zostały dostarczone na adres podany w zamówieniu numer (...). Na dokumencie WZ nie podpisał się ani zamawiający ani odbiorca. Natomiast na kwocie dostawy/odbioru w rubryce potwierdzającej przyjęcie towaru figuruje nieczytelny podpis.

Z tytułu sprzedaży towarów dostarczonych zgodnie z ww. zamówieniami powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 650,40 zł z terminem płatności oznaczonym na 12 października 2012 roku. Odbiór faktury został pokwitowany nieczytelnym podpisem przez osobę posługującą się pieczętką pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 48, kwit – k. 49, dokument WZ – k. 50, potwierdzenie zamówienia – k. 51, k.56, zamówienie – k. 52, k. 57 korespondencja mailowa – k. 53 – 55, k. 58 – 60

W dniu 13 sierpnia 2012 roku G. K. jako osoba upoważniona do wystawienia zamówienia w imieniu pozwanej, zamówił u powódki (zamówienie numer (...)) towar w postaci zasuw kołnierзовych z kilnem. W uwagach do zamówienia wskazano, że ustalono 40% rabat, a dostarczenie towaru ma nastąpić bezpośrednio na adres klienta (...) Oczyszczalnia ścieków w M. przy ul. (...). Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), który zwrócił się jednocześnie do G. K. o informację co do płatności za fakturę (...). W odpowiedzi G. K. poinformował, że płatność za ww. fakturę nastąpi w ciągu 5 dni.

Towar objęty zamówieniem został dostarczony na umówiony adres, gdzie odbiór towaru potwierdził dyspozytor oczyszczalni (...). Osoba ta podpisała się również na dokumencie WZ.

Z tytułu ww. sprzedaży powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...), opiewającą na kwotę 2738,68 zł z terminem płatności przypadającym w dniu 13 października 2012 roku. Odbiór faktury podpisała osoba o nazwisku (...), która posługiwała się pieczęcią pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 61, dokument WZ – k. 62, kwit – k. 63, potwierdzenie zamówienia – k. 64, zamówienie – k. 65, korespondencja mailowa – k. 66 – 68

W dniu 21 sierpnia 2012 roku A. F. zamówił u pozwanej (zamówienie (...)) towary w postaci zasuw kołnierзовych. Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), który wskazał, że firma (...) zwiększyła przyznany pozwanej limit kredytowy do 180.000 zł, zatem możliwe jest przystąpienie do realizacji zamówienia. Zwrócił się również z prośbą o przesłanie potwierdzenia zapłaty za pięć faktur VAT. Towar został dostarczony do oddziału pozwanej w O., co potwierdził swoim podpisem i pieczęcią pozwanej – A. W..

W związku z powyższą sprzedażą powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 41.556,49 zł z terminem płatności na 28 października 2012 roku. Przyjęcie faktury pokwitowała nieczytelnym podpisem osoba posługująca się pieczęcią firmy pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 78, dokument WZ – k. 79, kwit – k. 80, potwierdzenie zamówienia – k. 81, zamówienie – k. 82, korespondencja mailowa – k. 83 – 84

W dniu 11 września 2012 roku G. K. złożył powódce dwa zamówienia – numer (...) oraz numer (...) na zasuw kołnierзовe i zawory. W zamówieniu do dostawcy wskazał, że korzysta z rabatu 40 % na zasuw oraz 35 % na zawory, jak również, że dostawa ma nastąpić w Strasznie. Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), wskazując, że udzielił standardowego dla pozwanej, 30 % rabatu na zawory zwrotne oraz, że wysyłka towaru nastąpi po udzieleniu informacji na temat płatności za fakturę VAT nr (...). Podana w fakturze cena zaworu klapkowego wynosiła 126,46 zł, gdyż była obliczona z uwzględnieniem 30% rabatu na ten element. Z kolei cen ujęta w zamówieniu sporządzonym przez G. K. zakładała, że rabat na ten element wynosi 35 %.

Towar został dostarczony zgodnie z zamówieniem do oddziału pozwanej w S., gdzie jego odbiór pokwitowała A. G.. Z tytułu opisanej sprzedaży powódka wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.052,58 zł z terminem płatności przypadającym na 11 listopada 2012 roku. Odbiór faktury pokwitowała A. S. (2), posługująca się pieczęcią pozwanej.

Dowód: faktura VAT – k. 85, kwit – k. 87, potwierdzenie zamówienia – k. 88, zamówienie – k. 89, k. 90, korespondencja mailowa – k. 91 - 93

W dniu 19 września 2012 roku A. F. zamówił u powódki (zamówienie numer (...)) kompensator gumowy kołnierзовy, podając adres dostawy „K.-L., ul. (...), (...)-(...) G.”. Przyjęcie zamówienia potwierdził M. W. (1), który wskazał, że do zamówienia zostanie doliczony koszty usługi logistycznej w kwocie 45 zł. Pozwana nie sprzeciwiła się doliczeniu kosztów dostawy. Towar został wysłany na wskazany w zamówieniu adres. Z tytułu dokonanej sprzedaży powódka

wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 270,22 zł z terminem płatności przypadającym na 24 listopada 2012 roku. Odbiór faktury potwierdziła nieczytelnym podpisem osoba posługująca się pieczętą pozwanej.

Dowód: faktura nr (...) – k. 101, dokument WZ – k. 102, list przewozowy (...) k. 103, potwierdzenie zamówienia – k. 104, zamówienie – k. 105, korespondencja mailowa – k. 106 – 109.

W dniu 3 października 2012 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 48.465,10 zł. Wezwanie doręczono pozwanej w dniu 10 października 2012 roku.

W dniu 22 października 2012 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 100.734,28 zł. Wezwanie doręczono pozwanej 26 października 2012 roku.

W dniu 15 listopada 2012 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty 145.343,35 zł w ciągu 4 dni od dnia otrzymania wezwania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 22 listopada 2012 roku. Należności nie zostały przez pozwaną uiszczone.

Pozwana nie uiszczała należności wynikających z faktur dochodzonych pozwem.

Dowód: wezwania – k. 110, k. 112, k. 114, potwierdzenie odbioru – k. 111, k. 113, k. 115

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strony pozostawały w stałej współpracy gospodarczej, w toku której zawierały umowy sprzedaży towarów oferowanych przez powódkę. Pozwana nie zaprzeczyła owym faktom, jej obrona sprowadzała się do wskazywania, że powódka nie wykazała ani też nie udowodniła swoich roszczeń.

Podstawę prawną powództwa stanowił zatem art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

W sprawie, w której podstawę prawną powództwa stanowią przepisy o sprzedaży, powódka powinna wykazać, zgodnie z art. 6 k.c. fakt zawarcia umowy z pozwaną oraz jej wykonania (a więc zobowiązanie się do przeniesienia na kupującego własności rzeczy i wydania mu rzeczy), jak również fakt niewykonania przez stronę przeciwną umowy wyrażający się w braku zapłaty.

Dla wykazania zasadności swojego roszczenia powódka przedstawiła szereg wiarygodnych dokumentów, w tym przede wszystkim zamówień dokonywanych przez osoby upoważnione do działania w imieniu pozwanej, kwity dostawy, dokumenty WZ oraz faktury VAT. Odbiór każdej z faktur został potwierdzony przez osoby posługujące się pieczętą pozwanej i choć podpisy osób odbierających faktury były w niektórych przypadkach nieczytelne, to z całokształtu okoliczności sprawy wynika niezbicie, że pozwana określone towary zamawiała, powódka zaś je dostarczała i wystawiała z tego tytułu faktury VAT, które były przez pozwaną odbierane, a należności z nich wynikające nie były regulowane.

Pozwana w sprzeczności wskazała, że powódka nie wykazała istnienia i treści stosunku prawnego łączącego strony, nie przedstawiła ani jednego dowodu z dokumentów lub osobowych źródeł dowodowych na okoliczność faktu sprzedaży i dostawy pozwanej towarów wymienionych w fakturach (przy tym zarzucając jednocześnie wewnętrzną sprzeczność tychże dokumentów). Faktury są tylko dowodem żądania zapłaty, nie stanowią treści umowy i nie potwierdzają jej zawarcia. Nadto pozwana zaprzeczyła istnieniu pomiędzy stronami stałych stosunków gospodarczych, wskazując, że powódka w żaden sposób tego nie wykazała, a nadto podniosła, że jak wynika z dokumentów, towar dostarczany był do różnych podmiotów gospodarczych.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powódka wykazała zasadność zgłoszonego roszczenia, tak co do zasady jak i co do wysokości. Przedłożone przez nią dokumenty dokładnie obrazowały zakres i zasady współpracy i pozwalały zrekonstruować elementy przedmiotowo istotne w przypadku każdej z transakcji objętych fakturami dołączonymi do pozwu. Powódka przedstawiła również wezwania do zapłaty, do których pozwana w żaden sposób przed wszczęciem procesu się nie odniosła, co potwierdza że pozwana nie regulowała należności za towary, które jej dostarczono. Sama zaś pozwana nie przedstawiła ani jednego dowodu na fakt zapłaty, ani nawet nie twierdziła, że zapłaty dokonała.

Jakkolwiek dokumenty przedłożone przez powódkę mają charakter jedynie dokumentów prywatnych, to jednak podobnie jak wszystkie inne dowody, podlegają ocenie według reguł przewidzianych w art. 245 k.p.c. W myśl przywołanego przepisu dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W orzecznictwie przyjmuje się jednolicie, że dowód z dokumentu prywatnego jest samodzielnym środkiem dowodowym, którego wiarygodność i moc sąd ocenia według zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2004r., IV CK 474/03, OSNC 2005/6/113). Poza tym wskazuje się, że faktury nie są same w sobie źródłem stosunku cywilnoprawnego, ale skoro strona powodowa na każdej z wystawionych faktur wypisała tytuł zapłaty, to Sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów władny jest przyjąć, że wskazane w fakturach podstawy żądania zapłaty odpowiadają rzeczywistości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2010r., V CKN 291/00, Lex nr 53120). Faktura występuje w obrocie gospodarczym jako dokument rozliczeniowy, finalizujący transakcję zawieraną między przedsiębiorcami. Przyjmuje się przy tym, że treść faktury stanowi wypadkową zinterpretowanych przez wystawcę warunków stosunku cywilnoprawnego w zakresie istnienia i wysokości naliczonego świadczenia pieniężnego. Jeżeli druga strona umowy zaakceptuje brzmienie faktury, to wtedy można mówić z całą stanowczością o znacznym zwiększeniu się mocy dowodowej faktury, która rozciąga się wówczas na fakt istnienia stosunku umownego, wykonania zobowiązania przez wystawcę i powstania obowiązku zapłaty u nabywcy. W przypadku umowy sprzedaży faktura podpisana przez kupującego traktowana jest z reguły jako potwierdzenie wydania i odbioru towaru z jednoczesnym uznaniem wysokości i wymagalności podanej ceny. Jeśli dodatkowo faktura poparta jest innymi dowodami, w tym zwłaszcza pisemnymi (lub elektronicznymi) zamówieniami towarów ujętych w fakturach oraz wiadomościami mailowymi zawierającymi potwierdzenie przyjęcia zamówienia, dokumentami WZ i kwitami dostawy, a wszystkie te dokumenty korelują ze sobą tworząc spójny obraz określonych zdarzeń gospodarczych, to w ocenie Sądu Okręgowego przyjąć należało, że roszczenie zostało za pomocą tych dowodów wykazane.

Nie bez znaczenia dla powyższej konkluzji pozostaje również postawa pozwanej, która poza głośnym zaprzeczeniem prawdziwości przedłożonych przez powódkę dokumentów, zamawianiu materiałów i ich odbioru, nie tylko nie naprowadziła żadnych dowodów na okoliczność podnoszonych twierdzeń, ale również w żaden sposób nie wyjaśniła z czego swoją linię obrony wywodzi. Nie twierdziła zatem, że to nie jej pracownicy zamawiali towary, ani że to nie oni (lub jej kontrahenci) odbierali towary. Twierdząc, w odniesieniu do niektórych transakcji, że faktury podpisała nieznana jej osoba, w żaden sposób nie odniosła się do treści zamówień (i faktu dokonywania zamówień przez jej pracowników) ani do tego, w jaki sposób nieznana jej osoba weszła w posiadanie pieczętki firmowej i zdołała podpisać faktury dostarczone do jej oddziałów. Nie wskazała również dlaczego nie udzielała odpowiedzi na kierowane do niej wezwania do zapłaty należności wynikających z faktur podpisanych rzekomo przez nieznane jej osoby.

Należy zaś wskazać, że art. 3 k.p.c. (na który pozwana powoływała się notabene w sprzeciwie) stanowi, że strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Wedle art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. W praktyce sądowej przyjmuje się, że nie można odpowiadając na pozew twierdzić, że się nie zgadzając z pozwem przeczy wszystkim faktom powołanym przez powoda, poza tymi, które wyraźnie się przyzna. Fakty i dowody związane z konkretnymi okolicznościami, z którymi się pozwany nie zgadza powinien on wskazać, jeśli ma to służyć obronie jego racji, powinien się on ustosunkować do twierdzeń strony powodowej (por. wyrok SN z dnia 9 lipca 2009r. III CSK 341/08, Lex nr 584753). Pozwana zaś w ogóle nie

naprowadziła jakichkolwiek twierdzeń, które wskazywałyby, że strony nie zawarły umów sprzedaży, że nie łączyły ich stałe stosunki gospodarcze itd., a jedynie gołosłownie zaprzeczyła tym faktom, nie przedstawiając żadnych dowodów.

Należy zaakcentować, że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazywał niezbicie, iż strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych. Świadczy o tym nie tylko ilość i częstotliwość składanych przez pozwaną zamówień, z tytułu realizacji których powódka dochodzi zapłaty w niniejszym procesie, ale także szereg innych okoliczności. Należy zwrócić uwagę min. na to, że przy zamówieniu numer (...) (k. 77) ceny zamówionych towarów zostały indywidualnie ustalone z kierownikiem sprzedaży powódki T. A., z kolei przy zamówieniu numer (...) pozwana korzystała aż z 40 % rabatu na zakupywany towar. Z kolei z wiadomości z dnia 11 września 2012 roku wynika, że pozwanej udzielono rabatu na zawory w wysokości 30% oraz, że jest to standardowy rabat dla pozwanej na ww. armaturę (k.91). O pozostawianiu stron w stałej współpracy gospodarczej świadczy również i to, że pozwana składała u powódki zamówienia, których nie dotyczy niniejsza sprawa, na co wskazują zawarte w niektórych wiadomościach mailowych prośby o przedstawienie dowodów wpłat za inne faktury niż te, z tytułu których powódka dochodzi zapłaty w niniejszym procesie (k. 83, k. 53). Wreszcie należy również zwrócić uwagę na korzystanie przez pozwaną u powódki z limitu kredytowego udzielonego przez inną firmę i to w znacznej kwocie 180.000 zł (k.83).

Sąd Okręgowy zauważa, że w ramach współpracy incydentalnej polegającej na jednorazowym zawarciu umowy lub nawet kilku umów, zwykle nie dochodzi ze strony sprzedającego do tak daleko idących ustępstw, jakie powódka poczyniła na rzecz pozwanej. Jedynie stała kooperacja gospodarcza oparta na wzajemnym zaufaniu stron, wypracowanym właśnie dzięki wielości zawieranych umów i zwykle stosunkowo długiemu okresowi współpracy pozwala na korzystanie z mechanizmów charakterystycznych dla podmiotów pozostających w stałych stosunkach gospodarczych, a związanych z udzielaniem limitów kredytowych, znacznych rabatów, tolerowaniem istotnych niekiedy opóźnień w zapłacie zobowiązań, negocjowaniu i ustalaniu terminów zapłaty itp. Nie ulega zatem w ocenie Sądu Okręgowego wątpliwości, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych i w ich ramach zawierały umowy, z tytułu których powódka dochodzi zapłaty w niniejszej sprawie. Ustalenie to zaś ma o tyle istotne znaczenie, że pozwala w odpowiednim świetle ocenić zaprzeczenie pozwanej dostarczaniu towarów i zawieraniu umów, a także brak jakiegokolwiek reakcji z jej strony na kierowane do niej pisemne wezwania do zapłaty.

Odnosząc się do poszczególnych transakcji, wskazać należy, że w przypadku sprzedaży, z tytułu której powódka wystawiała fakturę VAT numer (...) (k. 20), ujęte w niej towary odpowiadają towarom zamówionym przez osobę upoważnioną do składania zamówienia w imieniu pozwanej - A. F.. Co prawda w zamówieniu ujęto jedynie same zasuwy, bez kółek do zasuwy, jednak w potwierdzeniu przyjęcia zamówienia ten element został również ujęty (najwyraźniej jako element zwyczajowo i obligatoryjnie sprzedawany wraz z zasuwami), a pozwana nie przeciwstawiła się temu. Potwierdzenie przyjęcia zamówienia zostało odczytane przez A. F. (k.27), osoba ta również pokwitowała przyjęcie towaru (k. 21 i 22), bez uwag jeśli chodzi o rodzaj zamówionych przedmiotów. Faktura zaś została podpisana przez M. W. (2), specjalistkę do spraw finansowych w pozwanej spółce.

Pozwana w sprzeciwie nie odniosła się w ogóle do tej transakcji, nie zaprzeczyła zamówieniu tych towarów, ani odbiorowi faktury. Samo ogólne zaprzeczenie prawdziwości przedłożonych dokumentów i zamówieniu materiałów objętych fakturami nie było wystarczające dla uznania, że do zawarcia przedmiotowej umowy nie doszło.

Faktura VAT numer (...) (k.28) również odzwierciedla treść zamówienia dokonanego przez osobę upoważnioną do składania zamówień w imieniu pozwanej – P. O. (k.32). Faktura ta obejmuje koszt usługi transportowej, o naliczeniu którego pozwana była informowana w wiadomości mailowej z dnia 25 lipca 2012 roku (k. 33). Na okoliczność wydania towaru i jego dostarczenia powódka przedłożyła dokument WZ oraz list przewozowy firmy (...), które co prawda nie są podpisane przez osoby występujące w imieniu pozwanej, jednak biorąc pod uwagę pozostałe dotyczące tej transakcji dokumenty uznać należy, że powódka wykazała dostarczenie towaru. Przede wszystkim nie ulega wątpliwości, że zamówienie określonej treści zostało złożone, ze wskazanym w nim terminem realizacji – do 24 lipca 2012 (k.32). Po upływie tego terminu pozwana nie zwracała się do powódki o wyjaśnienie przyczyn niezrealizowania zamówienia, a po dostarczeniu jej trzech kolejnych wezwań do zapłaty (k. 110, k. 112, k. 114), z których każde obejmowało min. należność z tej właśnie faktury, nie zareagowała na nie w żaden sposób, choćby pismem z prośbą

o wyjaśnienie pochodzenia należności, co wskazuje, że zamówienie zostało zrealizowane, a twierdzenia zawarte w sprzeciwie zostały skonstruowane jedynie na potrzeby niniejszego procesu. Podkreślić przy tym trzeba, że odbiór faktury został potwierdzony przez M. W. (2), występującą w spółce (...) jako specjalista do spraw finansowych – bez żadnych zastrzeżeń.

W fakturze numer (...) (k. 34) ujęto dokładnie te towary, które wynikają z zamówienia dokonanego przez A. F. (k.38). Jeśli chodzi o twierdzenie, że na fakturze podpisała się osoba nieznana pozwanej, to w ocenie Sądu Okręgowego jest ono niewiarygodne. Na fakturze podpisana jest bowiem M. W. (2), osoba posługująca się pieczętką o treści (...) sp. z o.o. M. S. ds. finansowych”. Nie jest prawdopodobne, by osoba korzystająca z imiennej pieczętki i podpisana na co najmniej kilku fakturach dołączonych do pozwu była nieznana pozwanej. Jeśli zaś nawet faktycznie pozwana nie знаła tej osoby, powinna przynajmniej wyjaśnić, w jaki sposób osoba ta weszła w posiadanie pieczętki imiennej sygnowanej również firmą pozwanej i podpisywała się na fakturach dostarczanych do siedziby pozwanej. Na marginesie należy wskazać, że na fakturze numer (...) również podpisana jest M. W. (2), a w przypadku tej faktury pozwana nie twierdziła, iż podpisała ją osoba jej nieznana. Podobna uwaga dotyczy zwrotnego potwierdzenia odbioru przez pozwaną wezwania do zapłaty z dnia 15 listopada 2012 roku, które także podpisała M. W. (2) (k.115). Pozwana nie twierdziła, że nie doręczono jej wezwania, ani że wezwanie odebrała nieznana jej osoba.

Jeśli zaś chodzi o twierdzenie pozwanej, że powódka nie przedłożyła dokumentów, na mocy których do odbioru towaru były uprawnione inne podmioty niż pozwana, to wskazać należy, że towar został wysłany spółce jawnej (...) na wyraźne życzenie A. F., zawarte w zamówieniu (k. 38). Należy także zauważyć, że z innych zamówień znajdujących się w aktach sprawy wynika, że powódka niekiedy praktykowała wysyłanie zakupionego u pozwanej towaru prosto do swoich kontrahentów (k. 57, k. 65 - gdzie wyraźnie wskazano, że dostawa ma nastąpić „bezpośrednio do klienta”, k. 77).

Jeśli chodzi o fakturę (...) to odzwierciedla ona treść zamówienia dokonanego przez A. G. (k. 45), a dostarczenie towaru zostało udowodnione dołączonym do pozwu dokumentem WZ (k. 42, wbrew twierdzeniu pozwanej zawartemu w sprzeciwie, że takiego dokumentu nie ma), oraz kwitem dostawy, z których każdy został podpisany przez A. G. i opatrzony pieczętką pozwanej. Jeśli chodzi o doliczenie kosztów transportu, to A. G. została poinformowana o konieczności doliczenia kosztów usługi logistycznej przez M. K. i nie sprzeciwiła się temu, nie zrezygnowała z zamówienia, a więc przyjąć należało, że zgodziła się na zaproponowane warunki dostawy (k. 47). O tyle nie było konieczne wyjaśnienie przez powódkę przyczyn obciążania pozwanej kosztami usługi transportowej, że strony pozostawały w stałych stosunkach gospodarczych i do niektórych zamówień powódka doliczała dodatkowo koszt transportu, a pozwana ani razu nie sprzeciwiła się temu, co należy utożsamiać z wyrażeniem zgody na doliczenie tych kosztów oraz posiadaniem przez pozwaną wiedzy co do źródła obciążania jej kosztami usługi logistycznej.

Jeśli chodzi o fakturę numer (...) (k. 48) to wyszczególnione w niej towary odpowiadają zamówieniom złożonym przez P. O. (k.52 oraz k. 57). Jeśli chodzi o koszt dostawy, to pozwana podobnie jak w przypadku ww. faktur była informowana o konieczności doliczenia ujętej w fakturze kwoty i nie sprzeciwiała się temu. Towar został dostarczony do odbiorcy wskazanego w zamówieniu pozwanej i tam pokwitowano jego odbiór. Na fakturze podpisała się osoba posługująca się pieczętką pozwanej i choć podpis jest nieczytelny to jednak zważywszy na to, że osoba ta dysponowała pieczętką pozwanej, podpis złożyła w siedzibie przedsiębiorstwa, a ten sam podpis figuruje także na innych fakturach (k. 69, k. 93), to brak jest podstaw do uznania, że fakturę podpisała osoba nieupoważniona do tego, czy też nieznana pozwanej. Pozwana dwukrotnie wzywana do zapłaty należności wynikającej z tej faktury (k. 112, k. 114) w żaden sposób nie zareagowała na wezwanie, a w szczególności nie twierdziła, że nie zamawiała towaru ani że faktura została podpisana przez nieznaną jej osobę.

W odniesieniu do faktury numer (...), to ujęte w niej towary odpowiadają zamówieniu (k. 65) i zostały doręczone na wskazywany w zamówieniu (na życzenie pozwanej) adres, gdzie ich odbiór został potwierdzony przez uprawnioną do tego osobę (k. 63). Sąd Okręgowy nie dał wiary pozwanej w zakresie, w jakim twierdziła, że na fakturze podpisała się nieznana jej osoba. Faktura została bowiem dostarczona do oddziału pozwanej i tam podpisana przez osobę posługującą się pieczętką pozwanej, a nadto pozwana wzywana do uiszczenia należności z tej faktury (k. 112, k. 114) w żaden sposób nie zareagowała na wezwanie, a w szczególności nie starała się wyjaśnić z powódką przyczyn wezwania

twierdząc, że nie zamawiała wskazanych w fakturze towarów, a fakturę podpisała nieznana jej osoba. Nie ma zatem żadnych podstaw by uznać, że rzeczywiście osoba podpisana na fakturze nie jest pozwanej znana, ani tym bardziej do wyciągania z powyższego dalszych konsekwencji w postaci zwolnienia pozwanej od obowiązku zapłaty za towar, który niewątpliwie zamówiła i odebrała.

Jeśli chodzi o fakturę numer (...), w odniesieniu do której pozwana zarzuciła w sprzeciwie, że dokument WZ dołączony do przedmiotowej faktury podpisała nieznana jej osoba, to zauważyć trzeba, że zgodnie z zamówieniem (k. 77) towary ujęte w tej fakturze zostały dostarczone bezpośrednio do klienta pozwanej – tj. Biura (...) w R. i tam ich odbiór potwierdził W. C.. Pozwana wcale nie musiała znać tej osoby, istotne było jedynie to, że była to osoba uprawniona do odebrania towarów w imieniu jej klienta, a żadne uwagi w zakresie tej dostawy nie były zgłaszane. Pozwana nie naprowadziła w tym zakresie żadnych twierdzeń i dowodów, np. na okoliczność, że nie zamawiała towarów, że nie zostały one dostarczone czy nawet, że nie zostały odebrane przez uprawnioną osobę (a jedynie podnosiła, że towary odebrała nieznana jej osoba, co nie znaczy, że nieuprawniona do dokonania odbioru przez kontrahenta pozwanej).

W przypadku faktury numer (...) nie można zgodzić się z pozwaną, która brak dokumentu WZ utożsamiała z brakiem dowodu na zamówienie i wydanie towaru oraz jego odbiór. Dowodem na zamówienie towaru ujętego w tej fakturze są dokumenty zamówienia (k. 89 -90) oraz korespondencja mailowa, w tym zwłaszcza wiadomość wysłana przez G. K. (z adresu (...)) do M. W. (1), w której tytule wskazano, że dotyczy zamówień numer (...) oraz (...), a więc dokładnie tych towarów, które zostały ujęte we wskazanej fakturze.

Jeśli chodzi o zarzut pozwanej, że w zamówieniu numer (...) cena jednostkowa zaworu zwrotnego (...) wynosi 117,43 zł, zaś na fakturze 126,43 zł, to trzeba wskazać, że ceny w zamówieniach były podawane przez zamawiającego, a więc pozwaną. W przypadku zamówienia, o którym wyżej mowa, pozwana

wskazała cenę zaworu zwrotnego (...) z uwzględnieniem zniżki wynoszącej 35 %. Tymczasem powódka nie udzieliła pozwanej na ten element zniżki wynoszącej 35 %, lecz 30 % co wynika nie tylko z adnotacji zawartych na samym zamówieniu, ale także z wiadomości mailowej przesłanej G. K. przez M. W. (1) bezpośrednio po złożeniu zamówienia, w której wskazał, że rabat na te zawory wynosi 30 % i jest standardowym rabatem pozwanej.

Kolejna zakwestionowana przez pozwaną faktura numer (...) również podobnie jak wszystkie wyżej omówione, odzwierciedla dokładnie treść złożonego zamówienia. Niezrozumiałe jest twierdzenie pozwanej, że brak jest dokumentu WZ potwierdzającego odbiór towaru przez osobę uprawnioną, skoro dokument taki znajduje się w aktach (k. 94), a towar został odebrany przez klienta pozwanej, wskazanego w zamówieniu (k.97). Zamówienie zostało zaś złożone przez A. F. (pozwana nie kwestionowała, że jest on jej pracownikiem uprawnionym do składania zamówienia i odbioru towaru, podpisał on dokument WZ do faktury numer (...), posługując się przy tym pieczętką firmy pozwanej z oznaczeniem „magazyn”, pozwana nie kwestionowała tego podpisu ani tego dokumentu - a jedynie twierdziła, że w ogóle powódka nie dołączyła dokumentu WZ, co jest nieprawdą).

Dodać trzeba również, że faktura została podpisana przez osobę posługującą się pieczętką pozwanej i choć podpis tej osoby uniemożliwia jej identyfikację, to jednak widnieje również na fakturach numer (...) (k.48) oraz (...) (k.69). Znamienne przy tym jest, że pozwana kwestionowała podpis tej osoby, jedynie na fakturze numer (...), a na pozostałych dwóch już nie.

Do faktury VAT numer (...) również wbrew twierdzeniom pozwanej został dołączony dokument WZ, który jednak nie jest opatrzony podpisem odbiorcy. W aktach sprawy znajduje się jednak list przewozowy kuriera (...), z którego wynika, że przesyłka została skierowana na adres podany w zamówieniu (k.105) dokonany przez A. F., a pozwana nie przedstawiła żadnych twierdzeń i dowodów na okoliczność niedostarczenia towaru, niedokonania jego odbioru itp. Ponadto przyjęła fakturę VAT, która została podpisana najprawdopodobniej przez M. W. (2) (podpis na fakturze jest identyczny jak podpis na fakturach k. 20 czy k. 41, na których widnieje na pieczętce to właśnie nazwisko), a w każdym razie przez osobę dokonującą odbioru korespondencji w siedzibie pozwanej i posługującej się jej pieczętką.

Należy podkreślić, że pozwana nie kwestionowała uprawnienia A. F., P. O., A. G. oraz G. K. do składania zamówień w jej imieniu i w ogóle w toku całego postępowania nie odniosła się do roli tych osób w procesie sprzedaży, a zatem na podstawie art. 230 k.p.c. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że osoby te były pracownikami pozwanej, a co najmniej były uprawnione na podstawie innych stosunków prawnych do składania zamówień w jej imieniu. Warto przy tym zauważyć, że każda z tych osób dysponowała firmowym adresem mailowym, w którym ujęta była nazwa pozwanej, co dodatkowo przekonuje na rzecz wskazanej wyżej tezy.

W konkluzji Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powódka wykazała swoje roszczenie zarówno co do zasady jak i co do wysokości. Wszystkie przedłożone przez nią dokumenty okazały się wiarygodne. Przedstawione faktury VAT, z których każda była podpisana i opatrzona pieczętkami pozwanej, korelowały z treścią zamówień, a na fakt ich składania i potwierdzenia ich przyjęcia wskazuje dołączona do każdego zamówienia korespondencja mailowa. Ponadto wydanie i odbiór towaru zostały potwierdzone bądź dokumentami WZ bądź kwitami dostawy/odbioru, ewentualnie listami przewozowymi kurierów. Pozwana ponadto w żaden sposób nie reagowała na kierowane do niej wezwania do zapłaty, nie starała się wyjaśnić spornych kwestii, choć w sprzecznie podnosiła min., że faktury i niektóre dokumenty podpisywały nieznane jej rzekomo osoby. Twierdzenie pozwanej zawarte w sprzecznie o wewnętrznej sprzeczności przedłożonych przez powódkę dokumentów zostało sformułowane w oderwaniu do realiów sprawy i treści przedstawionych dokumentów.

Pozwana poza gołosłownym zaprzeczeniem roszczeniu powódki nie przedstawiła żadnych twierdzeń i ani jednego dowodu potwierdzającego jej stanowisko procesowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę dochodzą pozewem wraz z odsetkami ustawowymi, o których orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. Odsetki zostały przyznane od kwot wynikających z poszczególnych faktur VAT (z uwzględnieniem, że z faktury numer (...) powódka dochodziła kwoty 37.014,58 zł) i zostały zasądzone od dnia następnego po dniu wskazanym w poszczególnych fakturach jako dzień płatności. Od tego bowiem dnia poszczególne roszczenia powódki były wymagalne.

Pozwana przegrała w całości sprawę przed Sądem I Instancji, zatem stosownie do ogólnych reguł odpowiedzialności za wynik sporu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. jest zobowiązana zwrócić powódcie wszelkie poniesione przez nią koszty. Na koszty te składa się opłata od pozwu w kwocie 7826 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wynagrodzenie adwokata reprezentującego powódkę w kwocie 3600 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zm).